

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ
FORA BARCELONA.
Espanya, trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

QUARESMA.

Dejuni ab abstinencia de carn.

DIMENCRES DE CENDRA.

Un anglès que visités á Barcelona, durant lo periodo del carnaval y principi de quaresma, podria escriure las sévas impresions que foran á fé molt curiosas.

Podria dir:

Los tres dias de Carnestoltas no sembla sino que tots los barcelonins perdin lo judici.

En aquests tres dias se compren lo que diu lo vulgo en formas rudas y qu' en formas més ó méns limpias, en dit més de quatre escriptors:

«A Espanya l' hi falta un bull.»

Se tracta de una nació entrampada fins á la nou del coll, de un país mal governat y mal regit: ahont los governants per cumplir la séva misió, 's valen únicament de l' arbitrariedad, y en la qual cada governant tèn un rey al cos.

Es un país ahont no 's pagan los cupons y ahont las contribucions, disfressadas ab tota classe de vestits, se menjan als contribuyents de viu en viu.

Un país ahont no hi ha mes llibertat que la de morir-se de gana, si 'l ciudadá 's troba sense un rosegó de pá al calaix.

Un país ahont tornan á anarhi 'ls frares per veure si podrán revifar-lo ab algunas collaradas de sopa cada dia.

Donchs en aquest país, ahont ningú vota, ja siga perque no l' inclueixen en las llistas, ja per por de que desde 'l colégi no 'l dugan al calabosso, vé 'l Carnestoltas y tot se 'n vá de dalt á baix.

La gent viu y procura divertir-se.

Surten disfressas de totas menas.

Los homes se posan faldillas, sense donarse comte de que hi ha homes que haurian de dur faldillas sempre.

Las donas se posan pantalons, y es casi l' única vegada que las donas s' humanisan.

Surten máscaras, *mascarones* y *mascarines*, com deya un diari de la localitat.

Y aquestas máscaras omplan carrers y plassas com un formiguér en dia de sol.

L' un embesteix al altre y l' hi tréu los drapets al sol. Molts escoltan l' esbronch y riuhen.

S' organisan cabalgatas y comparsas.

Qui imita una professó: qui surt imitant á un Diari, ab la cara estafeta del marqués que 'l posseheix.

Surten comparsas de fanals apagats, perque per economia s' apagan los fanals de Barcelona: y 'ls que d' aquesta manera 's burlan de las disposicions de un arcalde, completan la broma, amant pels carrers ab un violí sota 'l brás, perque fins are hi ha hagut á Barcelona un arcalde aficionat á tocar l' instrument que féu immortal á *Paganini*.

Los teatros suspenen las funciones y 's converteixen en amples salons de ball.

Aquets salons s' omplan de máscaras, apretadas com arengadas en barril.

Y allí veuréu gresca y crits y esbronchs y bromas mes quentas que 'ls bitxos que 's fan pels horts d' aquesta ditxosa terra.

Ab la cara tapada, la dona de bé 's toca ab lo cotxe ab la dona de mon: al jove solter los ulls l' hi fan pampellugas, y 'l casat s' olvida per algunas horas de la pesada créu del matrimoni.

La música convida á ballar y l' inmensa platea del Liceo, vista desde 'l quint pis, pren la

forma de una inmensa payella ahont s' hi cou una xafaina.

Tota classe de colors mesclats en confusió abrumadora, saltan, sachsejats, al mágich efecte de la orquesta.

Un poble condemnat á morir tísich, riu, se diverteix y gosa, á dos travessos de dit de la tomba que l' espera.

Es com un reo condemnat á mort, que 'l dia avants d' aná al patíbul, per comte de recullir-se en si mateix y plorar los dias hermosos, que al matarlo, la ley l' hi arrebatá, reuneix als séus companys y en una fraternal francaxela que acaba ab tremenda borratxera, 's despedeix d' ells per tota una eternitat.

L' enterro del Carnestoltas es lo colm de la disbauxa.

Lo católich poble espanyol se disfressa de capellá, per roquet la camisa fora de las calsas; una tira de cartró ab quatre caixals, per boneto; per sotana unas faldillas y una grossa pastanaga per salpasser, porta sobre un túmbol lo ninot de palla, personificació del rey de la broma, y á la famosa llum de las atxas de vent y entre gangosos cants imitació dels que 's senten en certs enterros, parodia la fúnebre ceremonia.

Lo soroll mes suau que se sent, es lo que fá una regadora de llauna plena de pedras.

Mes cau la nit sobre la ciutat: la fatiga rendeix als adoradors del Carnestoltas: la veu del sereno anuncia las dotze..... comensa la tétrica quaresma.

L' endemá los carrers están deserts: las botigas tancadas: los treballs suspesos.

En las iglesias omplan de cendra 'l cap dels fiels, recordant que 'ls qui de la cendra sortiren á la cendra han de tornar.

Tot es tristesa en la ciutat.

Se diria que, efectivament, lo poble espanyol, que tantas bromas s' ha permés durant lo Carnaval, entra per las vías de una rigorosa penitencia, al reyne de la religiositat que l' hi es propia, y que en punt á intolerancia religiosa 'l coloca en lo lloch mes marcat de totas las nacions del mon, sense excluirne cap.

Aixís se passa 'l dia primer de la quaresma.

Al veure aquella quietut, es imposible deixar de regoneixe que 'ls sentiments religiosos del poble espanyol, es l' únich que l' hi queda, de la séva perduda, gloriosa y antigua herencia.

Pero ¡oh sorpresa!

Arriba la nit: cotxes, tramvías y carrils comensan á vomitar gent.

Los carrers tornan á animarse, tornan á omplirse, tornan á bullir.

Ningú porta careta, ningú vá disfressat; pero n' hi ha que sense donarse'n comte, portan *mantellina*; n' hi ha que fins portan *estora*.

¡Y quinas esses que trássan molts dels qui arriban! ¡Y quinas caras mes rojas! ¡Y quinas véus mes roncas! ¡Y quins cants mes descompasats! ¡Y quinas botellas mes vuidas! ¡Y quins caps mes plens!

¡Ah! La quaresma s' ha inaugurat religiosament: la Ciutat ha estat tranquila: los pobles dels voltants s' han omplert, y han tingut encare Carnestoltas...

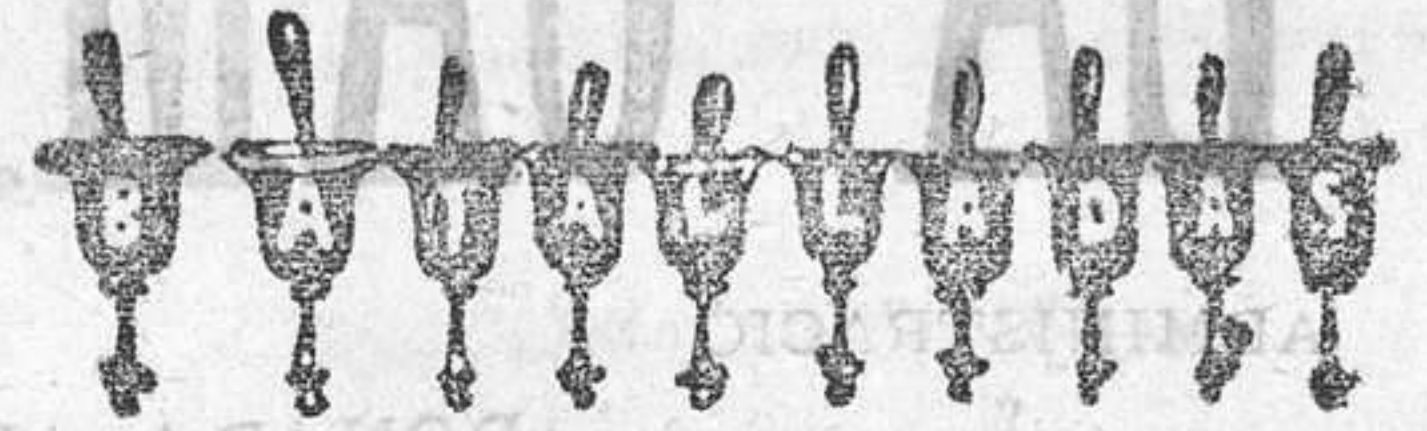
Lo poble espanyol té molta religiositat. Confessemho: té molta religiositat y molta *hipocresía*. Lo dia que no pot fer Carnestoltas á casa, vá á ferlo á fora.

Aixó podria escriure un ingles que hagués estat á Barcelona aquests últims dias.

A lo qual hi anyadiria jo:

«Y en tant l' Espanya en Cánovas governa
«Y Espanya será sempre un Carnestoltas.»

P. K.

Si haguéssim de fer una resenya entretinguda de las últimas elecciones, tindriam tela per umplir un any de carrera 'ls números de la *Campana*.

Per avuy tenim de contentarnos dihent:

Allí ahont no hi ha hagut oposició los Ajuntaments han sortit elegits pèl nunci y 'ls demás empleats del municipi.

Pero allí ahont hi ha hagut ciutadans prou valens per anar al colégi, amigo, allí hi ha hagut la de Deu es Cristo.

Las capellas rebrán alguns ex-votos.

Las presons han sigut molt frecuentadas.

La guardia-civil ha exercit las funciones propias de son ministeri ensenyant la punta de las bayonetas, als electors liberals de punta.

Y finalment l' art de 'n Canonje, de Mr. Hermann y del Conde Patrizio ha acabat per proporcionar un inmens triunfo al govern que ab tanta gloria regeix y ocupa 'ls *destinos* de la nació Espanyola.

Als empresaris que no sápigam que fer, los hi recomanem aquestas funciones d' escamoteig tan entretingudas.

L' art ha alcansat l' últim grau de perfecció.

Al donar de baixa á l' Elduayen, deya 'l govern:

«Se 'l dona de baixa del govern de Madrit ab tots los honors corresponents.»

¡Quins son los honors corresponents á un gobernador donat de baixa?

Lo pataleig y 'l fer denteta.

Los carlins se reuneixen en Bayona, per veure lo que han de fer.

Pero no sigan tontos.

Entrin á Espanya y demanin que 'ls coléu, que sempre será mes facil que ells ho logrin que no pas jo.

La ley electoral conté 'l següent article:

ART. 171. Cometén los delitos de amenaza ó coacció indirecta...

4.º Tot funcionari, desde ministre de la Corona inclusiu, que fassi nombraments ó separacions, traslacions ó suspensions d' empleats, agents ó dependens de qualsevol ram de l' Administració, ja correspongan al Estat, á la provincia ó al municipi en lo periodo desde la convocatoria, fins després de terminada l' elecció.»

En Cánovas vá separar á l' Elduayen.

Pero si 'n Cánovas es la ley, si en Cánovas ho es tot, qui s' encarregará de aplicarli la pena de presó y de 250 á 2500 pesetas de multa?

¡Ay, pobres de nosaltres!

¡Com nos ho fariam sense Cánovas?

Lo govern guanya las elecciones per tot arreu. Y 'l paper del Estat se cotisa á 10 y alguns céntims.

O la victoria del govern no es tal victoria, ó 'ls demagogos son los únichs que tenen paper del Estat, ó 'ls que tenen paper del Estat son demagogos.

Triéu y remanéu.

Las clases d' escombriayres, municipals y altres empleats de la mateixa importancia que sosté 'l municipi, estarán representats directament en l' Ajuntament que acaba d' elegirse á Barcelona.

Figúrinse que ha sortit elegit concejal un ex-sereno.

Si hi há soldats que arriban á generals, perque no hi ha de haver serenos que arribin á regidors y fins á arcaldes?

Cosas que no mes se veuen á Espanya:
Las acciones del Banch d' Espanya se cotisan al 195 per cent, casi al 200.
Los bitllets del Banch d' Espanya se descuentan al 2 y mitj, (casi al 3).
Mes clar: ¿Tenen 1 milló en acciones? Es igual que si tinguessin 50 mil duros mes.
¿Tenen 1 milló en bitllets? Donchs es igual que si tinguessin 30 mil rals menos.
A un banch aixís, protegit pèl govern, fás-sinli un nus á la qua.

La comedia *lo Cantó* que vá estrenarse 'l diumenje en lo Teatro espanyol vá ser sumament aplaudida.

Son autor lo nostre colaborador Gestus va ser cridat á las taulas varias vegadas.
Diumenje 's repeteix la mateixa fuució.

D' un altre dels nostres colaboradores, lo ciutadá Boixompifaig s' estrenará una comedia en un acte y en vers, titolada: *Lo cabeçilla Garrofa*. L' obra s' estrenará en lo Teatro Espronceda de Gracia 'l dia 25 del actual.

Hi ha algunas disidencias entre 'ls elements conciliats.

Però ¿que importa?
¿No hi há per ventura continuas disidencias entre la conciliació y 'l país?

A Santiago de Galicia ja están organisant un' altra pelegrinació á Roma.

No 'u fassan corre.
Lo fiscal d' imprenta ja está organisant un' altra denuncia contra la *Campana*.

LLETRETA.

*Qui siga confrare
que prengui candela.*

Jo coneix la viuda
d' un carlí de Berga,
que dia per altre
confessa y combrega;
sempre que badalla
la boca se senya;
á cap sermó falta,
y á tot' hora resa.
Cuan candelas donan
per la Candalera,
en aná á buscarne
es de las primeras.
De passar tants ratos
á dins de l' iglesia,
fa una olor molt forta
d' incens y de cera.
Va ser pelegrina
y aná á Roma espera
un altre vegada
ab tot' una trepa
de pelegrinassos,
per fer la brometa.
Cera benehida
de monument crema
y resa esvarada,
quan trona y llampega.
Per comprar la butlla
se gasta la pela;
se gasta molts duros
per sants y capellas,
per goig y rosaris
també 'ls diners llensa;
mes, si veu un pobre
carregat de penas
per no darli un quarto
se gira d' esquena.

*Qui siga confrare
que prengui candela.*

Jo sé qu' una noya
molt orgulloseta
está enamorada
d' un jove tronera
qu' es rich y l' hi dona
carmetlos, marenças
y llaminaduras

de molts pessetas,
perque sab lo tuno
perque es molt llaminera;
mes, tanta dolçura
li ha fet mal de ventre,
y no surt de casa
fa temps la pobreta;
y... (com per desgracia,
hi há tan malas llengas...)
lo vehinat murmura
y 's diu que si... etcetra;
Jo, no m' enbolico,
no 'm vull comprometre.

*Qui siga confrare
que prengui candela.*

BOIXOMPIFAIG.

A Valencia presidia un colegi 'l metje dels boigs.

¿Bon càlcul havian fet los ministerials!
Aquest metje podia dir als electors:
—Si may necessita 'ls méus serveys disposi.

A Vich no vá votar ningú.
L' entusiasme ministerial, en Vich y en molts puestos marca cero,

Tres mil cinch cents electors diuhen que van votar á Barcelona,

¿Que 'u creuhen vostés?
Jo si; y no solzament ho crech, sino que descomponch los vots emitits de la següent manera.
Cinch cents difants.

Dos mil empleats.
Y aquell célebre Milhomes, que sent un home no mes, val per mil.
Total; 3500.

La entrada de 'n Silvela al ministeri ha proporcionat grans disgustos als elecuentes que componen la conciliació.

Un periódich explica 'l següent quento.
—Un senyor y 'l seu criat entraren á una fonda y demanaren tres ous per veure.

Lo senyor prén los dos mes grossos y diu al criat:

—Are tria.
—¿Pero que tinch de triar, pobre de mi si no n' hi há mes que un?
—Si senyor: pots escullir encare entre pendre 'l ó deixarlo,

Lo mateix fá en Cánovas.

—Pero qu' hem de triar, exclaman los moderats, si vosté regala 'ls ministeris á qui li dona la gana?

—Si senyor: poden triar entre seguir 'ls destiu ó abandonarlos.

Sobre l' empleo de la guardia civil en las lutas electorals, sistema inventat pèls conservadors, deya un periódich:

—Si senyors; es molt millor que 'ls civils se dediquen á fe eleccions que á perseguir criminals. Al cap-de-vall los criminals aixís com aixís, sempre s' escapan de la presó.

¿Carnestoltas calent y eleccions fredas!
Cap dels concejals elegits per Barcelona ha lograt reunir 300 vots.

En cambi n' hi ha que 'n han sigut per menos de 50.

Barcelona té 300 mil habitants.
¿Vaya un negoci que fan los conservadors!
Las eleccions encare no donan l' hú per mil.

Ja devian veure la professó que 'l diumenje de Carnestoltas anava al davant de la cabalgata del Gavilan.

¿Quina professó mes bén imitada!
¿Quin plagas de la parroquia!

¿Y dels pelegrins, que me 'n diuhen?
Duyan un pendó que deya:
«¿Quánta llana!»
La llástima es que las mascaradas no sigan periódichs.
Vels'hi aquí un parell de denuncias como dugas aromas.

PENSAMENTS.

Vn corp y 'm altre aucell negre viuhen de uua mateixa cosa: del such dels morts.

La societat pot compararse molt bé ab un' olla de ranxo: l's sigrons son lo poble, las patatas la classe mitja; y 'ls talls de cansalada rancia, l' aristocracia.

Que un mestre d' estudi no cobri y 's mori de gana 's compren: lo que no s' esplica es que un capellá enterri á un pobre de franch.

De una cigala y una formiga poden formarne un quadró alegorich del capellá y l' obrer.

J P.

En lo carrer.
Un noy:
—L' assassinat de Sant Martí de Provensals!....
Un que passa, á un seu company:
—Noy, hauré de tornar-me á batejar, perque diuhen que han mort al meu sant.

S' avisa als aficionats á coleccionar objectes rars y formar álbuns.

No descuidéu l' ocasió.
Recullin cédulas electorals en las quals no hi haja cap equivocació voluntaria.
Pero no 's deixin enganyar: mirin que las cédulas aixís, anirán mes escassas que las unhas de dos monts.

¿Ja han vist las monedas de cinch duros de nou cuny?
Sou molt bonicas.
Pero son tant afrancesadas y parlan tan xampurrat que casi ningú las enten.
—Millor pels que 'n fassin.

S' están disputant dos subjectes, que sempre 's contradiuhen.

Un d' ells s' enfutisma de tal manera, que arriba fins á agafarlo per las solapas y á sacsejarlo ab tota la furia.

—Home, sigas moderat. esclama l' altre.
—¿Moderat? diu: ho seré quan tú sigas liberal, y encare 'n seré per embarcarte.

FABULETA.

De treballar nit y dia
vá morir la Rosalia
Mes tart son marit Sevè
del treball mori també,
y are descansa y reposa.
Ja diuhen bé aichs y grans:
Del treball surt lo descans.

F. DE T.

Un mestre de un poble de fora:
—Noy ¿sabs restar?
—Si senyor.
—Aveure: de 21 qui 'n treu 14, per quans quedan?
—Ho hauré de preguntar al nunci.
—¿Y que té que veure 'l nunci ab las reglas de restar?

—¿Qué té que veure? Miri: ell presidia las elecciones: van entrar 50 candidaturas liberals á l' urna y 'n van sortir no mes que set. Ab aixó, davant d'ell, desís vosté y tota la séva sabiduría.

Un diputat francés s' ha atrevit á proposar que 's voti una lley determinant que 'ls capellans peden casarse.

Y deya un capellá.

—Quina necessitat n' hi ha!

Y deya una majordona:

—Aquets francesos tenen lo diable en lo cos.

—Si senyors; tenen lo diable en lo cos..... legislatiu.

EPIGRAMAS

A sa noya en Pau Guspira
perque me'l feya enfadar
vá dirli un dia encés d' ira;
—Pro per Dèu, Pauleta, mira
que ja 'm comenso á cremar.
Sentint aixó, ab ignocencia
la nena, petita encare
vá obrir lo balcó ab violencia
crisant:—Vehins asistencia
que s' está cremant lo pare,

F. B. Y G.

Al xato de ca'n Gateras
que 's vá tornar curt de vista
l' hi prescrigué un oculista
que devia portá ulleras.
Com era tan cara-ras
l' aparato óptich l' hi queya,
y topant ab algú deya:
—No hi veig, per falta de nas.

T. P.

CUENTOS

Un ciudatá duya á certificar una carta dirigida á Ibaranguelua, poble de Viscaya.

—¿Quin poble diu, preguntá l' oficial de correus?

—Ibaranguelua.

Y l' empleat de correus, veyentse ab grans apuros per escriure nom tant estrambótich, digué:

—¿Que no li seria fácil dirigir la carta á un altre poble?

En un tribunal de Justicia.

Lo president:

—Acusat: se l' hi tira en cara l' haver robat varias láminas de paper del Estat.

L' acusat:

—Jo l' hi diré Sr. President: jo 'm creya que podia molt ben ferho, porque del paper del Estat n' hi sentit á dir sempre «Fondos públichs.»

Deya un calsas que 's tenia per molt espavilat:

—Jo soch un trutximan de primera: ab l' olor conech á tetas las donas.

—Escolta l' hi observaba un séu amich: ¿has notat al arribar á casa téva, si estás tapat de nas?

—Perqué?

—Per coneixer á la téva dona ab l' olor.

Un vell convida á un jove á pendre un polvo.

—Tinga, probi aquest rapé.

Lo jove, poch acostumat á pendre'n, feu una ganyota, l' hi ploraren los ulls y pegá un estornut, després de tot lo qual digué:

—Caramba, D. Silvestre: sab que aquest polvo es molt fort?

—¿Qui diu qu' es fort? ¿un jove com vosté? Sembla impossible. Tinga, miri, vegi si es fort aquest tabaco, que jo 'l desfaig ab los dits.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Guard y Ola, M. Cadenot, Ralip, Crispinet Crosbis, Deuho de Reus y Tirabulxó.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen.
Ciudadá C. de Angunias: No s'olsament pesa de llarga, sino que la trobem fluixa.—A. F. O. Hi anirá 'l quadrat de paraulas.—Llargandaixet: Idem un de séu.—A: En la poesia «La ruca», hi habian molts consonants ficats á ls forsa.—Perico Matalassé: Está corrent.—Margarideta Carbonera: Vá bastant bé: no podem dirli quan valen los singlots, preguntiu á la botiga: respecte á la carta tornarem á repassarla y mirarem de complaurel.—Aniluap: Hi anirá una sinonimia.—Desganat de Reus: Idem un quadrat de paraulas.—J. F.: L' assumpto es massa personal, y es ademés un fet que qualsevol pot denunciarió al jutje.—38 senyoretas del carrer major: Insertarem lo geroglífich.—Ciudadá P. P.: Urgellés, Igualadí de la bora del rech, Interessat, J. Sanilumac, J. C. y A., Dos Manelets, Pau Ronda, Noy de Cerdaña, Mano de la Cullera, Domine Perc, Carme, Llepizos, Mestret, Mestre Jan, Noy que te dos coronas, Santandreuhense, Escupina, Amich del Xino, Africá de Gracia, Janota, Cremat del Govern, M. Caras, Noy petit, Magarrinyas, Amich de 'n Pau Potas, Nena, Embolica—tronas, J. P., Azulia y Céiro, M. Pastanaga y Bohémica.—Lo que 'ns envian vostés durant la present setmana no 'ns serveix.—Doctor Ox: La poesia de vosté es bastant mansa: aixó no vol dir que no puga fer cosas millors.—D. C. y E.: Hi anirá algun quadrat de paraulas.—Deuho de Reus: Idem y algun' altra cosa.—Ralip: Y un epigrama de vosté.—M. Cadenot: Insertarem lo trenca-closcas: lo problema es massa llarch, encare qu' está bé.—Guard y Ola: Hi anirá algun quadrat de paraulas.—Peix gros: Idem.—Estudiant de Reus: Idem de lienzo.—Sasac: Un no mes y res mes.

SOLUCIONES

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 375.

1. PROBLEMA ARITMETICH.—8.642.
2. TRENCA CLOSCAS.—Un bon diná fa de bon esperá.
3. TORTURA CEREBRAL.—Au-sona. (Vich.)
4. SINONIMIA.—Americana.
5. XARADA I.—Ca-nas-tró
6. Id. II.—Te-a-tro.
7. ENDAVIDALLA.—Campana.

Han endavinat totas las soluciones lo ciudatá Batllori, y Magarrinyas: menos las 2 y 4 Estanya-paellas: las 1 3 5 y 6 M. Casas: las 1 4 5 y 6 Guard y Ola: las 3 4 5 y 6 Ell y Jo: las 4 5 6 y 7 Cremat del Govern: las 1 3 4 y 5 Joanet de baix: las 5 6 y 7 Amich de 'n Pau Potas: las 3 5 y 6 Dos carboners de Lleyda: las 4 y 6 Santandreuhense; la 5 no mes Musega: y no mes que la 1 Janota.

IDEM Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO 376.

1. QUADRAT DE PARAULAS.—C A I N
A I R E
I R U N
N E N A
2. SINONIMIA.—Roig.
3. TRENCA-CAPS.—La O.
4. PROBLEMA ARITMETICH.—Lo turch, 1,680 passos: lo servio 1,624; y transcurriren 11 minuts y 12 segons.
5. XARADA I.—Sa-ba-tot.
6. Id. II.—Ga-lli-na.
7. ENDAVINALLA.—Carolina.
8. GEROGIFICH.—Com mes petita es la nou mes ramor mou.

Han endavinat totas las soluciones menos la 6 Magarrinyas; menos las 2 y 4 Crispinet Crosbis, Ell y Jo, Desganat de Reus, Noy Petit y Péu gros: menos las 1 y 2 R Picotis: las 3 4 y 7 y 8 Tinter mágich; las 1 3 5 7 y 8 R. B. Planas: las 1 3 5 6 y 7 Joanet de Baix: las 1 3 5 6 y 8 Estripa-quentos: las 1 5 7 y 8 Musega y M Casas: las 1 5 6 y 7 Mestret: las 1 5 6 y 8 Aniluap: las 1 3 5 y 8 Guard y Ola: las 3 5 6 y 8 Cremat del Govern: las 1, 5 y 6 Rey Tartana y Janota: las 3, 6 y 8 Africá de Gracia: las 1, 6 y 8 Estudiant de Reus: las 1 y 8 Donacor y Amich del Xino: las 6 y 8 Fill del Turró: las 1 y 3 V. de la Palinodia: las 3 y 6 Dos carboners de Lleyda: la 1 no mes Cama-tort, Escupina, E. Curt y Santandreuhense: y finalment uo mes que la 7 Noy que té dos coronas.

TRENCA-CLOSCAS.

Carlos set tan.....

Ab aquestas tres paraulas formar un nom de un personatge de actualitat.

NYELA.

ANAGRAMA.

En una tot fosca
un cert tot hi havia
estés, que dormia
sobre pedra tosca.

Y mon fill mirantlo
ja la tot l' hi ólora,
diu que á tot adora
y está dominantlo.

Com qui porta un bot
al coll jo 'l portava,
y en tant arrojava
lo grandíssim tot.

En sent á la vila
lo posem á un catre.....
De lletras sols quatre:
de tots una pila.

CÓMICH D' HORTA.

SINONIMIA.

Tot á la tot tu qu' ets nena,
ó tindrás com justa tot
dias llarchs de amarga pena,
y mes enllá Filomena,
una tot sobre de un clot.

MESTRE JAN.

PREGUNTAS ESTRAMBÓTICAS.

- 1.ª ¿Ab que se sembla un inglés ab una partida de las «tres dugas»?
- 2.ª ¿Y en que se sembla la fruita de una perera ab un cessant?

C. DE ANGUNIAS.

XARADA

I.

Cansat d' estarme al primera
y d' estar sol ya cansat,
y volent fer la brometa
que 'n 'quets dias cada any faig,
'm poso una dos, tres, quatre
y me 'n vaig corrents al ball.
Trobo una tot á l' entrada
que 'm deuria' está esperant,
y á ballá 'm tres quatre ab gracia
y 'ns llansém tots dos al ball.
Una quarta dos reparo
que tenia sota 'l nas,
y ab aixó y de la manera
que las dos prima fa anar
vaig coneixer desseguida
qui fou la meva total.

ZARANDIETA.

II.

Primera 's menja,
vesteix hu y dos,
tercera engreixa
tot es molt bó.

CRISPINET CROSPIS.

ENDAVINALLA.

Camino sens tenir camas
xiulo sens serne xiulet
y á voltas duch caballera
sens tenir gens de cabells:
las casas diuhen que 'm tenen
y per ellas no vaig gens.
Apa barrina una estona
que be soch prou facilet.

NOY DE LA MONTANYA.

(Las soluciones en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.